

našega gledišča; a tesni okvir teh glediških poročil ne dopušča, da bi se tu temeljito razmotrivalo o tej pomembni dobi našega kulturnega pokreta. Veseli nas dejstvo, da smo v desetih letih v tem pogledu toliko napredovali, kakor prej komaj v trintridesetih. Da bi pri tem napredovanju le še vnaprej ostalo!

Letos se je uprizorilo 129 predstav — pač najvišje število za eno sezono — in če se v tem razmerju nadaljuje, utegnemo že čez 8 let dočakati novo tisočico. Sicer se letos na ta dogodek — iz meni neznanih razlogov — ni polagala posebna važnost. Smatram namreč za potrebno, da se vsaka ugodna prilika — in taka je bila ravno sedaj — porabi v to, da se v občinstvu osveži ali, če treba, zopet oživi zanimanje za dramo. Da pa to zanimanje peša, menim, da ni treba še enkrat poudarjati. Seveda je za slavnostne prireditve treba tudi slavnostne ubranosti vseh činiteljev, ki prihajajo tu v poštev: glediškega vodstva, igralskega osebja in kar je glavno, slavnega občinstva. Slavnost brez ubranosti, brez navdušenosti bi bila — hlimba.

V tej smeri ko doslej se bo razvijalo naše gledišče v dogledni bodočnosti. Zakaj stožer, okrog katerega se vrti obstanek naše pozornice, je — denar. Blagajna je tisti vir, ki daje podjetju življenskih sil. Samo žal, da je tudi že pri nas, kakor drugod, občinstvo vobče izgubilo zmisel za umetniško umevanje gledišča; da išče v njem predvsem lahkotne zabave in ščegetavega razvedrila. Ódkar se je udomačila burkasta pavlihijada in je občinstvo okusilo omledno slast dunajske operete, se resna Talija s pozorišča vedno bolj umika. Kakor se giblje ves zgodovinski razvoj v valoviti črti, tako ima tudi gledišče svoje valovanje. Sedaj upadamo, bliža se oseka. Da bi se le kmalu pojavila plima!

W.

B. Opera in opereta. Podrobnemu poročilu o dramskih predstavah moremo dodati o operi in opereti — le sumaričen pregled. V minuli sezoni je bilo 30 opernih predstav; uprizorilo se je 8 oper, med temi tri novitete: Risto Savinova „Lepa Vida“ (trikrat), d' Albertova „Nižina“ (petkrat) in Goldmarkova „Sabska kraljica“ (trikrat). Po trikrat so se pele Wagnerjev „Lohengrin“, Puccinijeva „Madame Butterfly“, štirikrat smo slišali Puccinijevo „Tosco“ in Verdijevega „Trubadurja“. Primijero „Trubadurja“ si je izbral prvi tenorist naše opere g. Fiala za svojo benefično predstavo (19. febr.); kot gost pa se je odlikoval v sijajno uspelem „Trubadurju“ g. Marko Vušković iz Zagreba. Primijera „Sabske kraljice“, najtežje opere vsega repertoarja, se je vršila (27. marca) na korist primadone gospe Lili Nordgarlove z novimi dekoracijami in kostumi.

Posebno ugodne so bile razmere za opereto. Bilo je 46 operetnih predstav, in uprizorilo se je 10 operet, med temi šestere novitet. Po desetkrat smo videli Fallovo „Dolarsko princeso“ in Jarnovo „Logarjevo Kristo“, sedemkrat nas je zabavala Fallova „Ločena žena“, petkrat smo slišali Eyslerjevo „Umetniško kri“, po štirikrat Straufov „Valčkov čar“ in Lehárjevega „Piskrovezca“, trikrat pa „Mam'zeli Nitouche“. „Piskrovezca“ si je izbrala subreta gdč. Jožica Hadrbolčeva za svoj častni večer (15. febr.) in je pokazala, kakor vedno, svojo odlično pevsko in igralsko zmožnost. 3. marca se je vprizorila Suppéjeva opereta „Donna Juanitta“ na korist kapelniku g. Hil. Benišku, ki deluje požrtvovalno pri slov. gledišču že šestnajst let. — Z lepim gmotnim uspehom v prid dijaški „Domovini“ se je vršila predstava (19. in 20. marca) Offenbachovih operet: „Soprog pred durmi“ in „Zaroka pri svetilkah“, v katerih so gostovale gdč. Iva Hrastova (nastopila 11. jan. tudi v „Dolarski princesi“), gdč. Pipa Tavčarjeva in gdč. Mira Zupančeva. — Opereta je vedno napolnila gledišče, in tako se je končala sezona — brez deficita. — e —.